

Alexandr Losev: Snižují práh použití jaderných zbraní...

- CZ24 News | 10. srpna 2023

RUSKO: Populární ruský politolog a finančník Alexandr Losev se už tradičně v pořadu Dmírije Kulikova „Formule rozumu“ zamýšlí nad událostmi ve světě. Tentokrát nám ovšem připavil ještě bohatší kaleidoskop než jindy ...

Obsáhlé zprávy, o nichž tu rádi mluvíme, se týkají většinou konfrontace USA s Čínou. A když nám říkají „liberálové“ nebo naši zahraniční nepřátelé, že to bylo Rusko, kdo napadl Ukrajinu, pak archiv „Formule rozumu“, kde s Dmitrijem Jevgeničem po řadu let mluvíme o tom, jak probíhala krok za krokem příprava Ukrajiny proti Rusku, dokazuje, jak tam NATO rozvíjelo infrastrukturu, do podrobností jsme probírali, jak tam NATO prověřovalo kvalitu silnic, zdroje vody, plochy, letiště, atd. Tak to probíhalo po řadu let před zahájením naší SVO.

Totéž probíhá nyní ve vztahu k Číně – velmi přesné, pečlivé rozpracování všech hlavních aspektů, jak to oni umějí, do nejmenších detailů. Protože to ale není náš problém, my musíme nejdřív vyřešit, jak zvítězit, tak přejdeme k problémům našim.

A začnu od cara Petra I. ...

Petr I. sice ne jako první, ale jako první celoplošně zavedl peněžní jednotku. Zlaté mince byly už v dobách prvních Rurikovců, stříbrné kopějky byly atd, ale peněžní reformu a zavedení jednotného imperiálního měnového systému zavedl právě Petr I. Když carovi navrhli, aby na prvních rublech byl text v latině, on to odmítl s tím, že budou ruský. Na námitku, že budou-li tam ruské texty, nebudou ruble moci obíhat v zahraničí, odpověděl, že nepotřebuje, aby se ruské stříbro vyváželo. To musí zůstat v Rusku a pracovat pro Rusko. Je pravda, že později nechal razit i zlaté mince s latinským nápisem, kde jeho portrét byl převzat z medaile na počest vítězství ve válce se Švédy, ale ty byly vyraženy jen pro jeho cesty po zahraničí, aby měl čím platit. Byly to přetavené dukáty nebo jiné zlato – ale hlavní bylo, zachovat peníze doma.

Dnes sledujeme zcela opačný proces v podobě obrovského vývozu kapitálu, ale také zboží, za které se nevrací devizové inkaso. Dochází tak k deformaci, již vidíme na Moskevské burze a která vypadá jako umělá spekulace – a samozřejmě spouští inflaci. Inflace ve světě se nikam neztratila, centrální banky se snaží zvyšovat sazby a logika je prostá: cenu peněz banky přenášejí na klienty prostřednictvím úvěrů, ti dostávají méně, přitom se zvyšují sazby u depozit, kam se peníze stahují a zmrazí. A čím víc bude peněz uzavřeno do depozit a čím dražší bude úvěr, tím méně budou spotřebitelé utrácet. To je logika podepřená teorií, která fungovala před 50 lety. Tenkrát to byl Paul Wolker, vysoce postavený veterán studené války, šéf FED za prezidentů Cartera a Reagana, šéf Rotschildova fondu, člen „Výboru třiceti“ a „Dvoustranné komise“ – tedy velmi významná postava světového zákulisí. Tak ten tehdy, v roce 1979, zvýšením procentní sazby z 10,5% na 21,5% v roce 1981 skutečně zastavil inflaci ale zastavil tam všechno, a Amerika spadla do tvrdé recese z níž východisko našli v „Reaganomice“ – naprosto šílená daňová politika, nalévání peněz do ekonomiky, zrychlená amortizace, což vedlo k velkému propadu daňového inkasa, neuvěřitelné výdaje na zbrojení a v důsledku neustálý růst státního dluhu, který se nezastavuje – nicméně oni se z recese dostali.

Dnes nic takového nefunguje. Když zvedá základní procentní sazbu naše Centrální banka (CBR), která předpokládá, že devalvace vede k inflaci a té lze bránit jen zvýšením sazby, naprosto se mýlí,

protože naše inflace je inflací dovezenou, protože devalvace podporuje růst importu, protože proces záměna dovozu u nás stále ještě naplno nefunguje, takže je dovoz drahý (a dovážené součástky se vyskytují i tam, kde bychom je nečekali). V takové situaci zvedat sazbu nelze, protože s devalvací ruble zvyšujeme inflaci a velmi silně zabrzdíme ekonomiku. Já jsem byl proti červnovému zvýšení sazby a naprosto si nepřeji, aby byla zvýšena v září. Říkají nám, že dojde k přehřátí ekonomiky ... - pojďme si připomenout, co se dělo s ekonomikou všech zemí, které vedly válku... - tam byla vždy měkká monetární politika. Jak se z toho dostávali?

Marshallův plán ...

Vzpomeňme si na Marshallův plán. Spojené státy spadly do strašlivé Velké deprese, která je stála miliony lidských životů - hladomor nebyl jen fenoménem SSSR počátku 30.let, ale ve stejné míře i v Americe, kde bylo velmi zle. Východ z ekonomické krize našli Američané přes válku. Provedli obrovskou emisi dolarů, vytížili obrovské kapacity zbrojního průmyslu a Amerika vyšla ze 2.světové války jako supervelmoc, vytěsnila Velkou Británii a z dolaru udělala světovou měnu.

Vznikla otázka, co s těmi obrovskými zbrojními podniky, s tím obrovským množstvím natisknutých dolarů? A oni našli velmi elegantním a krásné řešení: - konfrontace se SSSR si vyžádala přesun všech těch tanků a dalších zbraní do Evropy, v čemž dosud skvěle pokračují, a ty nadbytečné dolary, nepotřebné uvnitř USA, začali používat v rámci Marshallova plánu. V podstatě donutili Evropu pracovat, něco vyrábět a dodávat to do USA - právě za ty potištěné papírky... Američané nikdy nic nedarují - jen půjčují.

Teď se svět mění a nachází se ve velmi složité situaci: - třetí dekáda 21.století bude velmi složitá, plná chaosu a všechny země chtějí zvýšit svou obranyschopnost, navyšují vojenské rozpočty a potřebují zbraně.

Tak dejme zelenou našemu vojensko-průmyslovému komplexu, rozšířme zbrojní výrobu a budme fabrikou na zbraně. Nic špatného na tom není - pokud svět chápe, že hrozby a rizika, před nimiž stojí si vyžadují zbraně, tak jim je pojďme dodávat - bude to kapitola exportu, která časem může předběhnout ropný a plynový sektor. Nic hrozného není v tom, jestliže u nás vyroste rublová masa, protože ekonomika si vyžaduje rozšíření. Hrozná je, pokud jsou peníze drahé, nedostupné. CBR sice má za to, že úvěrování vyrostlo příliš - ale ona má dostatek jiných pák k pozastavení a ochlazení tohoto úvěrování - nazývá se to rezervování.

Nic nového vymýšlet není třeba. Půjďme-li touto cestou, žádné šoky na podzim nezaznamenáme. Zatím se ale bojím, že na podzim uvidíme zpomalení ekonomiky a nepříznivé finanční podmínky a riskujeme, že se dostaneme do stagflace, což v žádném případě nesmíme.

K výročí Hirošimy ...

Včera jsme vzpomněli 78.výročí atomového bombardování Hirošimy. Překvapily mě dvě věci:

- V minulém týdnu státní tajemník USA Blinken, když postavil hrozbu jaderné války na roveň s problémem klimatických změn. My jsme tu přece už dříve hovořili o koncepci rychlého jaderného úderu, o prahu použití jaderné zbraně, že v jejich „Koncepci národní obrany“ se hovořilo o potřebě vybavení vysoce přesných zbraní menšími jadernými náložemi, které jsou dostatečně efektivní k zasažení velitelských center, energetických zdrojů, komunikačních a logistických uzlů bez rozsáhlého radiačního zamoření. Jestliže Blinken řekl něco takového, my musíme velmi pečlivě sledovat, co budou USA dělat dál ve své obrané strategii. Pokud skutečně budou pokračovat ve zmenšování jaderných náloží a jejich rozmísťování na své nosiče a základny, pak to znamená, že koncepce globálního jaderného úderu se nikam neztratila. Vzpomínáte si, jak všichni nadávali Sergeji Karaganovovi*) za to, že začal diskusi o možnosti použití jaderné zbraně a čeho se bojí naši nepřátelé? Tak teď sledujeme, že se naši nepřátelé, jak to vypadá, nebojí ničeho, a pokud je tomu

tak, pak se musíme zamyslet nad našimi strategiemi a nad tím, co proti tomu postavíme. Cílem jaderného bombardování nebudeme my, protože to je pro americký „Deep State“ nepřípustné, neboť ty stovky bilionů peněz, které nashromáždili, jim v případě výměny jadernými údery mezi námi, nebudou k ničemu, protože všechny ty gigabajty s virtuálními biliony se rozplynou. Jakákoli eskalace vedoucí ke zhroucení systému je pro ně nepřípustná. Kdo může být cílem útoku? Zatím snad Čína, země Afriky a také některé země, kde bude Amerika provádět nějakou jinou politiku – ve smyslu vtipu: „Američtí geologové našli nad ložisky americké ropy nějakou arabskou zemi“...

Na stránkách amerického webu „Strategic culture“ jsem našel článek „Hirošima, Nagasaki, ruská ruleta“, kde autor Declan Hayes na základě analýzy amerického tisku z roku 1945 došel k závěru, že „...*pacifická válka byla rasistickou zničující válkou*“, kde uvádí nejen fakta o březnovém bombardování Tokia, při němž zahynulo více než 100.000 lidí a milion jich zůstal bez přístřeší, protože město prakticky shořelo. Další taková bombardování byla v Drážďanech nebo Hamburku, kde došlo k totálnímu zničení měst s civilním obyvatelstvem, následně v srpnu Hirošima, Nagasaki atd. Japonci nemohli pochopit, proč se k nim Američané chovají tak zvěsky, což podněcovalo k činů kamikadze a odhodlání k boji, atd. Bylo to proto, že je Američani nepovažovali za lidi ale za opice. Články amerického tehdejšího tisku Japonce vykreslovaly jako podlidi, vhodné jen k likvidaci. Nicméně, když se dnes podíváte do Japonska, tak Japonci prohlašují, že jim Američané přinesli mír, aniž by chápali předchozí historii toho, pro se k nim tak chovali. Američané totiž ustavili svoji absolutní moc nad územím Japonska. A pokud například v Evropě předstírali jistou samostatnost (což dnes už ani nepředstírají), tak uvnitř japonskou společnosti shora dolů, programují obecně uznávaným faktem „my jsme prohráli, musíme se podrobit a musíme vykonávat vše, co nám USA přikáže“. To je hlavní trend, a uvnitř tohoto trendu už funguje to, co lze nazvat propagandou ve vzdělávání, publicistice literatuře. To mi potvrdila řada japanologů. Proto japonské studentky o bombardování Hirošimy hovoří jako o nezbytném kroku USA k ukončení války, k zabránění obsazení Japonska někým jiným...

Tyto zvrácenosti jsou způsobeny právě tím, že oni prostě ztratili schopnost samostatného myšlení. Posledním skutečně japonským spisovatelem byl Yukio Mišima a já doporučuji číst jeho knihy, chceme-li poznat život skutečného Japonska v 1. polovině 20. století. Mišima byl proti vojenské přítomnosti Američanů v Japonsku, vystoupil za suverenitu Japonska a jako důstojník japonských pozemních sil se v podstatě pokusil zorganizovat vojenský převrat. Nedostalo se mu podpory, a tak – jako potomek starého rodu Samurajů – spáchal v roce 1970 rituální sebevraždu seppuku. I přesto byl pohřben s vojenskými poctami. A Mišima je právě ten duch Hirošimy, který už zmizel. Dál se už budeme věnovat Terminátorovi...

Terminátor a válka s roboty ... a cílená politika:

Pokud se zdálo, že Chat GPT začíná hloupnout, tak nikoli, tam v tomto smyslu je vše v pořádku, jen je třeba šetřit energií (které spotřebovává hodně) a proto k němu omezují přístup.

Kolik let nás dělí od roku 2029? Šest. Pojdme si připomenout film Jamese Camerona „Terminátor 1“, a právě tento Terminátor přichází do roku 1984, aby zabil lupiče, a to právě z roku 2029. Taková byla představa lidí poslední čtvrtiny 20. století o tom, že pokrok bude tak rychlý, že lidstvo ztratí kontrolu nad technikou, protože (jak jsme si řekli posledně) nelze oddělovat technický pokrok od pokroku člověka. Pokud Deep State spouští degradaci člověka při velmi rychlém pokroku v rozvoji některých odvětví techniky, dojde k deformaci ohrožující lidstvo. Teď nám kolegové pustí video z Ameriky (01:31:49 záznamu) a my si ukážeme, co je špatné – válka s roboty skutečně začala...

Vidíme robota, rozvážejícího pizzu, kterého kolemjdoucí převracejí a kradou z něj zboží. Hlavní, co já ale vidím, je degradace cílenou politikou, abychom se ocitli v jiné než oné očekávané budoucnosti. Dobrá, my jsme prohráli studenou válku a měli jsme peripetie ekonomické – ale oni? USA – země vítězná, nejbohatší na světě – proč oni – to je přece ostuda! Jak může nejbohatší země světa mít současně naprosto dutý dolarový systém?

Vidíme naprostou profesionální mizérii řídicích pracovníků – vidíme, jak degradují jejich elity (nejen v USA), negativní selekce politiků a úředníků, jejich nekulturnost, nezodpovědnost, nekompetentnost – co je cílená politika! A toto začalo právě tehdy, když nabyli dojmu, že vyhráli studenou válku. Protože jejich kultura se dávno změnila v ekonomiku služeb – tam kultura už dávno není. A k tomu, abyste šířili chudobu a prodávali stále více zboží a služeb, nepotřebujete, aby lidé mysleli, aby měli nějaké ideály a disponovali kritickým myšlením. Pro globalizaci je všeobecná degradace výhodná a to, co nyní sledujeme, je jejich mzda za to, že se považovali za vítěze, za pupek světa – a všechny ostatní pak za kulturní periferii. Jejich přirozené lidské hodnoty se ztrácely a zaměňovaly umělými.

Co z toho plyne pro nás?

Pokud se nebudeme věnovat vzdělání, je to cesta, a to nejen učení, ale i výchovou (tak tomu vždycky bylo) a vzdělávání je vždy spojeno s výchovou – není to služba. Ale pokud se nevrátíme k systému, který pomohl naší zemi zvítězit ve Velké vlastenecké válce, k systému, který vypěstoval ruskou inženýrskou školu, která byla nejlepší na světě, tak nás čekají ohromné komplikace. Vidíme, v co se mění „století robotů“. Jaký bude odvetný úder výrobců robotů? Ano, nejspíš tam bude nějaký systém elektrošoků nebo něco dalšího. Ale budoucnost, jíž nás strašili spisovatelé-fantasté, se změnila v naprostý protiklad, kdy lidská činnost je nadále spojena s těžkou prací, zatímco roboti se zabývají tvorbou... Tento fenomén je nutné znovu vrátit z hlavy na nohy. Umělá inteligence a roboti musí pomáhat a vždy je třeba mít na paměti, že je to nástroj, který nesmí mít autonomní vůli a etika musí být vlastní výhradně člověku. Rozhodování musí být vždycky věcí člověka – i když chápeme, že jsou oblasti, kdy umělá inteligence může významně pomoci – například ve vojenství – Američané a Číňané už při sledování SVO pochopili, že je nutné vybavovat drony prvky umělé inteligence (zatím jsou to pouze algoritmy), a my se tím směrem také ubíráme.

Největším problémem nás lidí je, že jsme začali příliš důvěřovat elektronice, mobilům, tabletům atd. Přestali jsme si pamatovat telefonní čísla a některá důležitá fakta, protože víme, že stačí jít na internet. Jsme tam příliš ponořeni a předali jsme tam příliš mnoho funkcí svého mozku – a vede to k degradaci. Uvědomme si, že všechny tyto digitální technologie jsou především (jak říkají sami Američané) peníze a moc korporací, které potichoučku zaměňují národní státy – vše ostatní je druhotné.

Niger:

No, a teď o jednom národním státu... – Niger je velmi zajímavá záležitost zářící mnoha hranami, asi jako brilant. Zpočátku bylo zřejmé, že Francie se svými 70% generace elektřiny v jaderných elektrárnách velmi nutně potřebuje nigerský uran, takže převrat tam byl pro Francii šokem. Ukazuje se ale další hrana, a tou je transafrický plynovod, který Nigerem prochází, což je rána pro Evropany, kteří si mysleli, že se obejdou bez Ruska... A je ještě další hrana. Ukazuje se, že v Nigeru je největší americká základna výzvědných dronů, na jejíž vybudování USA vynaložily přes 100 milionů dolarů a která jim umožňovala provádět kontrolu celé subsaharské Afriky. To jsou naprosto překvapivá zjištění.

A to, že my jim nyní pomáháme africkým zemím získat svobodu a nezávislost a v podstatě bojujeme proti neokolonialismu, pomáháme i sami sobě. Protože svého času SSSR, který začal protikoloniální válku, touto válkou velmi oslabil naše protivníky. Historici si pamatují rok 1927, kdy 10 let po VŘSR Kominternu a SSSR začaly aktivně prosazovat komunistickou linii a protikoloniální boj, tak byla připravenost mladou sovětskou republiku rozmáčknot a na našich hranicích stálo o 70 divízií více než měla Rudá armáda. A právě tenkrát se sovětské vedení zamyslelo nad tím, že pokud budeme pokračovat v NEPu – ekonomice malých živnostníků, nebudeme mít ani letadla, ani tanky, chemický průmysl, nic. Proto byla nastartována industrializace, která si sice vyžádala obrovská úsilí a oběti, ale nás to zachránilo.

A dnes se nacházíme v situaci podobné. Skutečně dnes pocítujeme to znepokojení z nové etapy boje proti nám a to, co se děje v Africe, jsou v podstatě antikoloniální činnosti, které rovněž oslabují naše nepřátele, jako tomu bylo v 1. polovině 20.století. A to, že je Afrika světovou pokladnicí, že její zdroje musí pracovat i pro občany této Afriky, že se zdroje nesmí dostat kolonizátorům, je nejspíš správné a to, že tam vidíme ruské vlajky (nevím, zda je přešli z francouzských), svědčí o tom, že jim musíme pomoci. Tolik k Africe ... - a nyní ještě níže po globusu...

Antarktida ...

Tam vidím dvě zajímavé věci. Na jedné straně rekordní chladno a na druhé straně ohromné množství zdrojů, a mezi nimi docela dost seriózních, píše o tom, že tam není Zima, která by tam touto dobou měla vládnout. Že tam mizí ony šelfové ledy, vytvářejí se tam jiné proudy, vzniká opět otázka, zda roztáním ledu nás Antarktida zatopí a nebude už nutné se zamýšlet na ufony a terminátory. Vyzývají svět k boji proti tomu větrníky a čímkoli jiným. A začínají vzpomínat a zajímavé podle nich ale je, že Antarkida vznikla před 80 miliony let, ale ke znečištění ovzduší došlo až před 34 miliony let, předtím dinosauři ani lidé nebyli, nikdo netěžil ropu ani plyn atd., a Antarktida byla ještě zelená - co potom dělat s těmi modely? V této souvislosti je zajímavé i vyjádření zakladatele Greenpeace, že vliv lidského faktoru na globální oteplování je nepodstatný.

Z tohoto hlediska je třeba přistupovat i k Blinkenovým slovům, že jaderná válka není tak strašná jako změna klimatu. Oni snižují práh použití jaderných zbraní, protože zjistili, že prohrávají, a to je velmi důležité. A ti, kteří tvoří naše strategie musí myslet na to, že naši protivníci se nezastaví před ničím. Je to velmi dravá, rasistická civilizace a čelit jim můžeme jedině tehdy, bude-li zbytek světa s námi - na čemž v podstatě i pracujeme ...

AUTOR: Alexandr Losev

[ZDROJ](#)

Překlad:St. Hroch/belobogSk